

aldrig må koste mere, end hvad nybyggeri ville koste, og dér ved vi, at det f.eks. i Københavnsområdet ligger på omkring 10.000 pr. m².

Så nybyggeri er altså betydeligt billigere end det, der lægges op til her, nemlig at byfornyelsen vil koste omkring 20.000 kr. pr. m². Det kan vi ikke acceptere, og vi vil stille ændringsforslag om, at der altså ikke må være disse meget høje udgifter forbundet med dem. En undtagelse er dog, at det naturligvis ikke skal gælde for fredede og bevaringsværdige bygninger. Dér er vi helt på det rene med, at det kan komme til at koste mere.

Fremskridtspartiet er ikke på nuværende tidspunkt positive over for forslaget, men lad os se, hvad der sker under udvalgsbehandlingen, og så kan det være, at vi når at få ændret vores opfattelse, specielt hvis vores ændringsforslag går igennem.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens mening er der positive elementer i regeringens forslag, bl.a. at vi får startet op med begrebet grøn byfornyelse. Så kan man, som hr. Søvnald gjorde opmærksom på, diskutere, om det, der startes op med her, er tilstrækkeligt. Det er det nok ikke, men det er positivt, at det kommer ind, og at det bliver startet.

Til gengæld må jeg sige, at vi finder økonomien i dette her forslag bygget op på en forkert måde. Der er kommet en henvendelse fra Boligselskabernes Landsforening, der påpeger, at det er ganske urimeligt, at den private byfornyelse ikke i 1996 og fremover kommer til at omfatte almennyttige ejendomme og ejendomme tilhørende private andelsboligforeninger.

Det er et synspunkt, som Enhedslisten deler. Vi forstår faktisk ikke, at der er sket den indskrænkning, og vi mener ligesom Boligselskabernes Landsforening, at der har været gode erfaringer i den almennyttige sektor bl.a. med disse her projekter. Vi vil arbejde for, at det bliver bragt ind igen.

Der er så spørgsmålet om beskæftigelsen, som vi jo var inde på tidligere i de korte bemærkninger, og her har Boligselskabernes Landsforening gjort opmærksom på, at henvisningen i regeringens bemærkninger til risikoen for flaskehalse og for højt aktivitetsniveau i byggebranchen kan imødekomes ved, at man hen over året kvoterer de samlede tilsagnsrammer, således at man får en jævn fordeling af tilsagnene. Så undgår man det problem.

Men jeg vil så yderligere tilføje, at dette såkaldte flaskehalsproblem jo alene er udtryk for, at byggebranchens kapacitet er for lille, og at byggeselskabernes smidighed og fleksibilitet også er for lille, og at det altså kræver en udvidelse af sektoren, af byggekapalet, og den opnår man altså kun ved at styrke byggeriet.

Så må man altså tage med, at der i en overgangsperiode kan være disse problemer, men hvis man ikke får kapaciteten op, således at den ud fra en ordentlig samfundsmæssig planlægning kan modsvare det behov for byggeri og byfornyelse, som er i samfundet, så vil man evig og altid kunne bruge denne flaskehalsbegrundelse til at sikre, at vi ikke får løst boligproblemerne her i Danmark.

Så vi mener, at regeringen grundlæggende anskuer dette på en alt for snæver måde.

Derfor er vi også utilfredse med, at man har skåret ned i den offentlige byfornyelse, hvor der sker en mærkbar reduktion i rammen for den offentlige byfornyelse som følge af, at man skal have plads til dette her forslag om den private byfornyelse. Ifølge bemærkningerne til forslaget er der sket en reduktion af rammerne for den offentlige byfornyelse med 300 mio. kr. Og det synes vi altså ikke er fornuftigt.

Hvis vi kan få en diskussion med regeringen om spørgsmålet om de private andelsboligforeningers og de almennyttige boligforeningers mulighed for også fortsat at kunne drage nytte af denne ordning, der altså har haft fornuftig virkning inden for de to sektorer, og hvis vi kan få genoprettet økonomien i dette her på en ordentlig måde, også således at vi ikke får den negative beskæftigelsesvirkning i 1996 og 1997, så vil Enhedslisten gerne være med til at kigge på det her.

Men desværre er vi jo i den situation, at der foreligger et finanslovsforlig mellem regeringen og De Konservative, og det er jo nok en af de ting, vi må se i øjnene, at de negative økonomiske virkninger af dette forslag er en del af den pris, som regeringen har betalt for forliget med De Konservative, og det er derfor ikke noget, man vil drøfte med venstrefløj.

Det er beklageligt, og det vil gøre det meget vanskeligt for Enhedslisten at komme ind i en diskussion om det her lovforslag. Men regeringen skal da i hvert fald vide, at hvis man kunne få genoprettet disse negative konsekvenser, så ville Enhedslisten gerne støtte det.